

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

POSEN, den 4 Augustus.

Het zoogenaamde viervoudige verbond heeft rijke stof tot discussien aan de meeste publieke bladen geleverd. Er zijn er, die niet zonder schijn van reden, met betrekking tot het regt der volken, de wettigheid in twijfel hebben getrokken van een traktaat, waarbij twee mogendheden zich het regt aanmatigen om de binnenlandsche zaken van twee onafhankelijke staten naar welbehagen te regelen; andere bladen hebben zich belast met de taak, om dit verbond door de zonderlingste drogredenen niet minder te verdedigen.

Naar mate van het oogpunt, uit hetwelk men den tegenwoordigen toestand van het Schier-eiland heeft willen beschouwen, heeft men in dit traktaat gezien gehad, dat eens de bron van duurzame welvaart en welzijn voor de bevolkingen van Spanje en Portugal, dan eens eene staatkundige van levenskracht beroofde misgeboorte. Wij laten aan een ieder zijn gevoelen en zullen ons evenzeer onthouden van ons te begeven in eenig critisch onderzoek van hetgene dagelijks met zoo groote woordenpraal wordt beweerd, dat men het behoud van den vrede in Europa aan het verbond tusschen Frankrijk en Engeland te danken heeft. Voor ieder, die slechts eenige redeneerkunde bezit, zal het gemakkelijk zijn zich hieromtrent een onpartijdig oordeel te vormen en zich te overtuigen, dat de weldaad des algemeenen vredes niets anders toegeschreven kan worden dan aan de wijze gematigdheid der Oostelijke mogendheden en aan de gelukkige overeenstemming die er tusschen derzelver beginselen en derzelver handelwijze heerscht. Wij zullen ons evenzeer onthouden van den oorlog aan te doen aan de belagchelike laetdunkendheid, welke het *Journal des Debats* te dier gelegenheid heeft doen blijken, want het is genoegzaam bekend dat uitvallen van dergelijken aard bestemd zijn op binnenlands zelf te werken, en het gouvernement aanhangers te winnen, door het streelen der nationale eigenliefde, en dat het wezenlijke doel niet zoo zeer bestaat in het voeren van eene dreigende taal tegen de vreemden. Maar hetgene ons drijft, om ook op onze heurt een gevoelen te uiten, is gelegen in de louter hersenschimmige verzekeringen, die men zich veroorloofd heeft te verspreiden over de handelwijze, welke de Oostelijke mogendheden ter zake van het traktaat en van *Talleyrand* en *Palmerston* gevolgd zouden hebben.

De tekst der nota's welke de Heeren *Pozzo-di-Borgo*, *Apponij* en *Wenther* hieromtrent uitgereikt moeten hebben, zijn even zeer het onderwerp van nauwkeurige onderzoekingen geweest, als de antwoorden bij welke men beweert dat Frankrijk en Engeland het onbetwistbare regt zouden hebben doen gelden, om aan gene zijde der Pijreneeën naar hun welgevallen te handelen, zonder zich aan eenig verhoor hiertegen te storen.

Men verzekert bovendien zeer ernstig, dat de Noordsche mogendheden in nader antwoord zouden hebben doen geven, dat zij, door ook van haren kant op niets dan haar eigen belang te letten, het door Engeland en Frankrijk gegeven voorbeeld

zouden volgen en dat zij in het Oosten even als in alle verdere toekomstige ontwikkelingen, insgelijks naar willekeur en zonder Engeland en Frankrijk te raadplegen, zouden handelen.

Dit gansche gebouw van veronderstellingen en van daadzaken stort evenwel van zelfs in, zoodra men vaststelt dat zoodanig een protest van de zijde van Oostenrijk, Rusland en Pruisen geen plaats heeft gehad, en dat die Mogendheden onmogelijk immer het denkbeeld hebben kunnen vormen om de Engelsche en Fransche staatkunde als geleidster te volgen. Wij gelooven ons echter niet te bedriegen met de overtuiging te uiten, dat het traktaat waarvan zoo veel gesproken is en hetwelk wel aan deszelfs doel zou kunnen te kort schieten, even als het op de erkende beginselen van het regt der volken inbreuk heeft gemaakt, geene aanleiding gegeven heeft tot het minste blijk van misnoegen bij de andere hoven noch tot eenig protest hoegenaamd van derzelver zijde.

Sterk zoo als dezelve zijn door hunne eendragt en door eene staatkunde, even zeer op het gevestigde regt als op de billijkheid gegrond, bevinden zij zich op de hoogte der toekomstige gebeurtenissen, en kunnen zij, zoo het ons voorkomt, onverschillig blijven omtrent het al of niet buiten hun weten aangaan van afzonderlijke traktaaten, zoo lang die traktaaten de balans van Europa en de onschendbaarheid van onafhankelijke staten niet anders dan met woorden bedreigen.

Overigens heeft de later gebeurde publicatie van het Londensche traktaat doen zien, dat het verre is van het gewigt te hebben, hetwelk men er aan heeft willen hechten.

In het Madridsche blad de *Revista Espagnola* leest men, dd. 28 Julij, het volgende artikel, ten opschrift voerende:

Financien en crediet.

Op het oogenblik, waarop de zoo zeer verlangde zamenkomst der Cortes allerhart met hoop en vreugde vervult; waarop de erkende bekwaamheid van den staatsman, die onlangs met het bestier der financien belast is geworden, vertrouwen geven moet op de meest belangrijke verbeteringen in dezen voornaamsten tak der algemeene administratie; op het oogenblik, waarop men weet dat zijne eerste operatie bij het aanvaarden van het ministerie, bestaan heeft in het verzekeren van de betaling der renten en het bestrijden der behoeften van al de publieke diensten, had men zich met reden mogen vleien het crediet te zien herleven, wijl hetzelfde ook reeds voor al deze nieuwe redenen van gerustheid merklijk aangewakkerd was.

Men ziet evenwel met verwondering dat de koers onzer fondsen, wel verre van gunstiger te worden op de vervulling van de plegtige gebeurtenis van den 24sten Julij, den schok van daling, die zich reeds eenige dagen geopenbaard had, is blijven volgen.

Op de beurs van den 26sten, de eerste die na de opening der Cortes gehouden is geworden, zijn in de daad eenige verontwaardigende geruchten verspreid geworden. Deze geruchten hebben de speculanten bevreesd kunnen maken; maar de voornamen reden der daling schijnt toegeschreven te moeten worden, aan twijfelingen, door

sommige gemoedereu opgevat, omtrent de bewoordingen der troonrede, ten opzichte van den staat der financiën en het regelen van de publieke schuld.

Het heeft niet ontbroken aan lieden, die het voornemen hebben willen veronderstellen van eenige alteratie te brengen, ook zelfs in de geliquideerde en bij deze bewoordingen erkende schuld.

Eene betere orde in het bestuur, eene voorzigtige en naauwgezette zuinigheid, de publiciteit, de tusschenkomst der Cortes, zullen ons spoedig tot het gewenschte oogenblik leiden, waarop de gewone hulpbronnen der natie hare behoeften zullen kunnen opwegen. De hoop op dezen uitslag is des te gegrond, wijl dezelve gestemd moet worden door de regeling (*arreglo*) van de geheele buitenlandsche schuld, met onze tegenwoordige middelen bestaansbaar.

Deze zinsnede, die zoo zonderlinge vermoedens doet ontstaan, hebben wij met de meeste aandacht herlezen, zonder iets het minst daarin te kunnen ontdekken, hetwelk dezelve bevestigen zou.

Vooreerst, met betrekking tot de binnenlandsche schuld, zoo geeft de troonrede hoop op hare trapswijze voortgaande vernietiging, bevorderd door de hulpmiddelen, die met eene voortgaande vernietiging, bevorderd door de hulpmiddelen, die met eene voorzigtige terughouding en na een grondig onderzoek, achtervolgend daartoe aangewend zullen kunnen worden; welke ongerustheid kan deze taak nu baren, wanneer de financiële organisatie gesteund door den grondslag van een waarlijk verantwoordigend gouvernement, de zekerste middelen moet verschaffen om aan zijne verbindtenissen te kunnen voldoen en na het eindigen der omstandigheden, die voor het oogenblik van invloed zijn op de koersen, het toenemend rijzen der publieke fondsen ten gevolge moet hebben.

Met betrekking tot de buitenlandsche schuld. Slaan wij het oog op de plegtige verzekeringen ons door de troonrede gegeven omtrent de *oprechtheid en goede trouw*, die het rigtsnoer van het gouvernement zullen wezen, zoo is het ons onmogelijk, in die uitdrukkinge, welke men op eene zoo ongunstige wijze tracht uit te leggen, de gevolgtrekkingen te ontwaren, die men uit dezelve opmaakt.

Het regulariseren dier schuld, waarop men bovenal zinspeelt, kan niet anders ten doel hebben, dan dat gedeelte der schuld, hetwelk nog geliquideerd moet worden, en waarvan de erkenning nog uitgesteld is verbleven.

Hoe inderdaad bij het gouvernement het voornemen te veronderstellen om aan eene erkende en geliquideerde schuld te raken, op het eigen oogenblik, waarop het zich bezig houdt met het aangaan van nieuwe verbindtenissen. Is het niet op de zotste wijze twee tegen elkander inlopende en met elkander strijdige bedoelingen aan hetzelfde toekennen, die van zijne toevlugt te nemen tot het crediet en die van gelijktijdig maatregelen te nemen strijdig met de bevestiging van het crediet.

Wat ons betreft, wij houden ons ten volle overtuigd, dat zoo lang het verantwoordigend gouvernement in Spanje zal bestaan, het nationaal crediet zich van dag tot dag zal bevestigen, want dit is

het onmiddellijk gevolg van dezen vorm van gouvernement. Niemand kan het bovendien onbekend wezen, dat onze hulpbronnen, ook zelfs zoodanig als dezelve voor het oogenblik zijn, zoo zij behoorlijk geadmitteerd worden, tot het bestrijden van al onze behoeften, voldoende zullen zijn. Wien is het onbekend dat een groot gedeelte der geheven wordende belastingen, voor de schatkist verloren gingen.

Het welbestierd weder tot een brengen van al de opbrengsten zal een einde doen nemen aan de onophoudelijke moeilijkheden der op het gebruik voortgaande verouderde administratie, die nimmer aan een enkel misbruik paal en perk heeft weten stellen. Wij weten dat het in werking brengen van het nieuwe stelsel een moeilijk iets is, maar de zwaarigheden zijn nog meerder in de personen dan wel in de zaken gelegen, en wij rekenen volgaarne op het vast besluit der tegenwoordige ministers om al de moeilijkheden te overwinnen.

Bij de van wege het fransche gouvernement publiek gemaakte berigten voegt het *Journal des Débats* eenige aanmerkingen, die tot voorloopige aankondiging schijnen te moeten verstrekken, dat de strijd in het noorden van Spanje zoo spoedig niet voldongen zal zijn, zie hier die aanmerkingen:

» St. Pé is aan de rivier van St. Jean de Luz, halverwege Bajonno en Elisondo, gelegen. Ainhua is het laatste Fransche dorp in dezelfde rigting. Leissa of L'ya, waar don Carlos geweken is, ligt zeven of acht mijlen (acht uren marscheerens) ten westen van Elisondo, vier mijlen ten westen van St. Estevan op de Bidassoa en negen mijlen van de Fransche grenzen.

» Men dient wel te letten, dat Don Carlos niet naar de grenzen is terug getrokken, maar in de rigting van Villa Franca, als ware zijn voornemen om den grooten weg van Vittoria tusschen Villa Franca en Tolosa over te steken, ten einde zich in Biskajie te werpen.

(Nederl. Staats- en Amsterd. Couranten.)

ADVERTISSEMENTEN.

(40576) Aan het DEPARTEMENT DER NIEUWE WEES-, KURATEEL- EN ONBEHEERDE BOEDELKAMER DER KOLONIE SURINAME, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van den zich geabsenteerd hebbende BARTUS VAN EMDEN, den 29 October 1833; ABIGAELEISAAC JACOB D'ISAAC DE MEZA, den 6 November 1833; ANNA ELISABETH DE GROOT, wed. GERRIT GISIUS, den 7 November 1833; JACOB WILLEM STOCKELAAR VAN EIJCK, den 9 November 1833; J. D. KLOUZEN, den 24 December 1833; de hefte in de gemeenschappelijke Boedel wijle CHARLOTTE SCHREIBER, eerder weduwe EUGENE OTTEVAERE, en nagelaten Echtgenoot ANTON GERHARD BOHLAND, den 28 December 1833; JOHN LOBO (overleden den 20 Augustus 1833), den 31 December 1833; en J. NAS. ENKHUIZEN (overleden den 13 Juli 1826), den 31 December 1833.

4de ADVERTENTIE.

Als voren: de Boedels van de vrije MIETJE van MACHIELSE (gevonden in den Boedel JAN FLORIS CORNELIS), den 1 Januarij 1834; JACOBUS WEIJNE (overleden den 25 Augustus 1831); den 1 Januarij dito de vrije CHRISTINA van N. P. LOUIS (gevonden in den Boedel HENDRIK SCHOLTSBORG), den 1sten Januarij dito; de vrije JOSEPH van DUMONT, den 16 Januarij dito, JOHANNA CAROLINA BÖHM, den 6 Februarij dito; JOHAN GOTLIEB ENGEL, den 26 Februarij dito; EVERHARDUS

ADRIANUS VAN BERGEN, den 28 Februarij dito; JOHAN BERNHARD WURMB, den 10 Maart dito; JAMES HARVIE, en de aan denzelven behoorende Plantaadje *Perseverance*, in het Opperdistrict *Nickerie*, den 10 Maart dito; JUDITH PHILIP JACOBS, wed. ALEXANDER MOZES ELIAZER, den 15 Maart 1834; HENDRIK BERCKX, den 19 Maart dito.

3de ADVERTENTIE.

Als voren: van CHRISTIAAN JOHAN ESSER, den 13 April; de gereptudeerde gemeenschappelijke Boedel CORNELIS KEVEL, en nagelaten Echtgenoot S. E. DE SURMONT DE BAS, den 15 dito; JAN HENDRIK RETEMEIJER, den 29 dito; JOHANNES VELLEUR, den 13 Mei 1834; en ANTON GERHARD BOHLAND, den 13 Junij 1834.

2de ADVERTENTIE.

Idem, als voren: van JOHANNES FREDERIK VAN ECHTEN, den 19 Julij 1834.

1de ADVERTENTIE.

En worden uit kracht van het XIV^{de} Artikel der Instructie en Ordonnantie voor opgemelde Kamer geëmaneerde, alle die genen welke pretentiën tot lasten van voormelde Boedels of Plantagie mogten hebben, alsmede die aan dezelve verschuldigd mogten zijn, aangemaand, om daarvan opgave en betaling te doen binnen den tijd van een jaar na den dag dat de voorschrevene Boedels of Plantagie aan de Kamer zijn vervallen, op poene van verstoken te zijn van hun regt en actie tegen voormelde Kamer.

Paramaribo, den 11 October 1834.

De Scriba van de Commissie tot de zaken van opgemeld Departement,

R. GOLLENSTEDE.

(40567) Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken van de Nieuwe Wees-, Kurateel- en Onbeheerde Boedel Kamer, zal de Kurator en Weesmeester aan D. G. NEIJ, in relatie als benoemde Voogd over de minderjarige van wijlen ANNA GESINA van EIJKENHORST, overgeven, de nalatenschap van wijlen dezelve ANNA GESINA van EIJKENHORST.

Paramaribo, den 11 October 1834.

De Scriba van de Commissie,

R. GOLLENSTEDE.

Alzoo FREDERIK WILLEM VAN HEIJST, FRANÇOIS GERHARD VAN HEIJST, JOHANNES THEODORUS VAN HEIJST, JACOB SAMUEL VAN HEIJST, PIETER JAN WILLEM VAN HEIJST, JOHAN ANDREAS DE BIJE en GEERTRUIDA CHARLOTTE SALLIJ VAN HEIJST, enige descendenten van hunne Grootmoeder ESTHER van VAN DAM, zich ook wel genoemd hebbende ESTHER van VAN HEIJST; — zich bij rekest aan de Commissie tot de Zaken der Nieuwe Wees-, Kurateel- en Onbeheerde Boedel Kamer, hebben geadresseerd, verzoekende dat aan hen moge worden uitgekeerd het een vierde aandeel in de nalatenschap van wijlen LOUIZA van ESTHER van VAN DAM, zich ook genoemd hebbende LOUIZA van ESTHER van VAN HEIJST; — als dat aandeel hetwelk hun namens hunne Grootmoeder in dien Boedel krachtens het *jus patronatus* zoude compeferen.

Zoo wordt door mij ondergeteekende, als daartoe geautoriseerd, zulks ter kennis van belanghebbenden gebracht, om wanneer tegen dit verzoek, wettige veranderingen bestaan mogten, dezelve binnen den tijd van zes weken na heden, aan de Commissie in te zenden.

Paramaribo, den 30 September 1834.

De Scriba van de Commissie,

R. GOLLENSTEDE.

2de ADVERTENTIE.

Per het Schip *de Prins der Nederlanden*, Kapitein J. HILBRANDS, hebben

GEBROEDERS REELFS,

ontvangen en bieden te koop aan:

Boter, Zoetemelksche, Komijne, Zwitsersche en ronde Kazen, Hammen Zeeuw-sche Aardappelen, Saucijsje de Bologne en Brunswijker Worst, Haring, Anchovis, Paling, Worst, Saucijsje en Rolpens in vaatjes, $\frac{1}{4}$ tonnen Rookspek, Zuurkool, Gort en Parle de Gort in vaatjes en in pullen, Banket en Bitterkoekjes, Vruchten op Brandewijn, Amandelen, Rosijnen, Krenten, Pruimen, Appelen, Peeren en Augurkjes in stopen, Patent-, Raap-, Lijn- en Zoete Olie, Jenever, cognac en witte Brandewijn, Roodewijn in oxhoofden en in kisten, Bier en Azijn in oxhoofden, Rhijn-, Madera-, Port- en fijne Wijnen, fijne Likeuren, Seltserwater.

Osnabrugs, Huismans en fijne Linnen, Cambricx, elle en gedrukte Jaconet, $\frac{6}{4}$ Madampollon, Chirting, Fancij en andere Calico, Loncloth, $\frac{7}{4}$ Roodend Cambricx, $\frac{8}{4}$ zwart en blaauw Merinos, Dimmets, satinet, Dril, witte en gekleurde Doeken, katoenen en garen Kouzen en Sokken, katoen Zakkendoek en Koffijzakken, enz.

Mans en Vrouwen Schoenen, Schrijf- en Postpapier, Ouwelen en Lak.

Blaauwe, witte en groene rande en ovale gedekte Schotels, platte en ovale Borden, Kommen met deksels, diepe en platte blaauwe, blaauwrande en witte Borden.

Schoppen; Houwelen en geelhechte Houwers, Spijkers in soorten, Duim- en Kruishengsels, Cassave Platen en anderen IJzer- en Koperwaren, Glaswerk en Glazen Ruiten in soorten, 14 voets Suikerhoepels, Steenkolen, enz., enz.

(40067)

(40581) De bij vorige Couranten geannoneerde verkoop van den blooten Grond der Plantaadje *Klein Lunenburg*, met de daarop staande Gebouwen en zes aanlenzelve verbondene koppen Slaven, zal alnu plaats hebben op aanstaande Donderdag den 16^{den} dezer, des nademiddags om vier uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, alwaar de Inventaris en bewijzen van eigendom ter visie liggen.

Paramaribo, den 12 October 1834.

H. G. ROUX qq.

F. W. WERLE qq.

** Op Woensdag den 15de dezer, des nademiddags de klokke 4 uur, zal door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, plaats vinden: de Verkoop der Plantaadje *Argentcourt* en den Grond *Vuide Bouteille*, alsmede der privé Slaven van de Weduwe E. C. MARTZILGER, op voormelde Plantaadje gewerkt hebbende, zullende de Slaven van morgen af bij den Vendumeester te bezigtigen zijn.

(40029)

(40586) Op zeer aannemelijke voorwaarden, worden TE KOOP aangeboden: Het HUIS en de ERVEN aan de *Waterkant*, L. A. N°. 72 en 136; aankomende

MULLER Az.

(40565) MULLER Az. & Co., binnen kort hunne *affaire* zullende quiteren, bieden tegens zeer goedkope prijzen te koop aan: onderscheidene soorten Timmermans-, Schrijnwerkers-, Metzelaars-, Kuiper- en Veldgereedschappen; koperen en ijzeren Bouwmaterialen, Verfstoffen, enz., enz.

Gedrukt te Paramaribo bij de Erven J. BRINK.